

PRZEWABIAC (4) *vb impf*

e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); pierwsze a w formach odmiennych pochylone.

praes 3 sg przewabią (1). ◇ 3 pl przewabiają (2). ◇ *praet* 3 sg m przewabił (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. przewabić.

Sklaniać do czegoś, zwykle: namawiając [kogo, co] (4) :

Zwrot: »na służbę [czyją] przewabiać« (1): Dowiedziawszy iż te Nizowce którzy vsli zWołoch. Iazłowiecki nasłużbę Arcyksiążęcia Maximiliana przewabił wielki im Zołd postępując, staranie onie czynił. ActReg 121.

Przen: Przywłaszczając sobie coś, zdobywać coś w sposób nieuczciwy (3) :

Zwroty: »cudze [= cudzą własność] przewabiać« (1): Toć iest dzieło złodzieyskie/ te są obyczáie/ Y te są napředniejze tych ludzi rodzáie Co táimnym sposobem cudze przewabiáią Do siebie: á w swoie to włafne przerabiáią KlonWor 37.

*»do siebie, k sobie przewabiać« [szyk zmienny] (2:1): Bowiem takich Iudażow [tj. ludzi nabywających dobra w sposób nieuczciwy] są cztery narody [...]. Jedni rzeczy dostáią sposobem táimnym: Rużem to pośpolicie zdawná zowá ciemnym. [...] Czworthy rodzaj tyranítwem y mocá nárabia: Ták cudzy pot y pracá do siebie przewabia. KlonWor **; Teraz o tych powiedzmy/ Co ludziom nie práwi Pod tytułem fortuny/ gdy się iážno stáwi. Naprzod są koštyrowie: którzy o Oyczyznę Przypráwią nie iednego/ y o dziádowiznę. Ci łzczęście opuściwłzy łztuká nárabiáią: Pieniądze towarzyskie k sobie przewabiáią. KlonWor 72, 37.*

Synonimy: ludzić, nakłaniać, namawiać, nęcić, pociągać, przeciągać.

Formacje współrdzenne cf WABIĆ.